

دوومیدانی

شناسایی استعدادهای پرتاب دیسک در تمرین

● احسان حدادی، رکورددار پرتاب دیسک ایران و آسیا در حالی این روزها سخت تمریناتش را برای حضور در بازی‌های المپیک ۲۰۲۰ انجام می‌دهد که ایده‌ای جالب در سر دارد. او می‌خواهد در فاصله چند ماه باقی‌مانده تا این بازی‌ها، اردوهایش را در شهرهای مختلف کشور برگزار کند تا به‌این‌وسيله بتواند به شناسایی استعداد‌های موجود در این رشته کمک کند. با توجه به پتانسیل خوب ایران در ماده پرتاب دیسک، حدادی از مدت‌ها قبل پیشنهاد ساخت و راه‌اندازی یک آکادمی را به مسئولان ورزش داد تا با کمک آنها طرح خود را عملی کند که استقبال را در پی نداشت. حالا اما نایب‌قهرمان المپیک ۲۰۱۲ لندن به این فکر افتاده تا در تمرینات خود آن‌هم با کمترین هزینه علاقه‌مندان به پرتاب دیسک را شناسایی کند و آموزش‌های لازم را در حین تمرین به آنها بدهد. این ایده از جایی در ذهن حدادی شکل گرفت که او در مسابقات یا اردوهای برون‌مرزی با درخواست پرتابگران خارجی مواجه می‌شد که برای دقایقی کوتاه از اصول حرفه‌ای و تکنیکی ورزش مادر برای آنها صحبت کند.

اردوی اول تک‌ستاره دوومیدانی ایران در مشهد است که چند روز دیگر برگزار خواهد شد. احسان دراین‌باره می‌گوید: «من وقتی دیدم به هر کشوری که می‌روم، آنها را در استفاده می‌کنند و هنگام تمرین یا استراحت از من می‌خواهند به ورزشکاران آن کشور آموزش دهم، گفتم بهتر است وقتم را برای کشور خودم بگذارم. چه در آمریکا، چه در قطر و کشورهای دیگر این اتفاق بارها برای من افتاده و آنها تا سر تمرین من را می‌بینند، از من می‌خواهند که تجربیاتم را در اختیارشان قرار دهم. حالا قصد دارم اول‌از‌همه به استعداد‌های کشور خودم پرتاب را یاد بدهم. اصلا قرار نیست از کسی پول بگیریم. هدف من این است که خیلی از استعداد‌های مناطق محروم هم بتوانند در این کلاس‌ها حاضر شوند و شاید این اتفاق یک جرقه برای شکوفایی آنها باشد. با اینکه باید به تمرینات خود در سال حساسی که برای حضور در المپیک در پیش دارم، برسم؛ اما هم‌زمان می‌توانم آموزش به نوجوانان و جوانان مستعد در استان‌های مختلف را هم انجام دهم. این پروژه در زمانی کوتاه به پایان نخواهد رسید و حداقل یکی، دو سال طول می‌کشد. می‌خواهم به سراسر ایران سفر کنم و در اولین سفر راهی استان خراسان خواهم شد. با هماهنگی هیئت‌های استانی این کلاس‌ها را برگزار می‌کنیم و هر کلاس ما ۲۰۰ تا ۳۰۰ نفر ظرفیت دارد. این موضوع بستگی به تعداد ورزشکاران و استعداد‌های موجود آن شهر یا استان در دوومیدانی دارد. البته بیشتر کلاس‌هایی که برگزار می‌کنیم، جنبه انگیزشی دارد؛ چون شاید در یکی، دو روز نتوان تکنیک‌های پرتاب را به یک نوجوان یاد داد».

تجدید AFC از ۱۰۰۰امتیازی‌شدن استقلال

- کنفدراسیون فوتبال آسیا به تمجید از رکورد

تاریخی باشگاه استقلال در لیگ ایران پرداخت.

استقلال با پیروزی در هفته نهم لیگ برتر ایران

مقابل تراکتورسازی به اولین باشگاهی در تاریخ

ایران تبدیل شد که از مرز ۱۰۰۰ امتیاز گذشت و ۱۰۰۱

امتیازی شد. در این راستا صفحه رسمی اینستاکرام

کنفدراسیون فوتبال آسیا به انتشار تصویری از

استقلالی‌ها با عدد ۱۰۰۱ نوشت: استقلال اولین

باشگاه تاریخ لیگ ایران است که توانسته بیشتر از

۱۰۰۰ امتیاز کسب کند.

اگر قرار باشد این روزها یکی از موفق‌ترین مدیران ورزشی کشور معرفی شود، بدون‌تردید رضا صالحی‌امیری، رئیس کمیته ملی المپیک، جایگاه بالایی به دست می‌آورد؛ «مرد سیاست» که چندوقتی می‌شود پایش به مدیریت ورزشی، آن هم در سطح کلان باز شده، شیوه‌ای نوین برای حل‌وفصل مشکلات پیدا کرده که درخور توجه است؛ او از معدود مدیران ورزش ایران است که درباره مسائل مالی به صورت تقریبا ماهانه شفاف‌سازی می‌کند و دخل‌وخرج‌ها را در اختیار رسانه‌ها قرار می‌دهد. او که راه دیپلماسی را به واسطه پیش‌پیش‌اش به خوبی آموخته، در ورزش هم دیپلماسی را پیشه کرده تا بسیاری از بحران‌های موجود را از طریق گفت‌وگو با مراجع بین‌المللی حل‌وفصل کند؛ حالا چانه‌زنی‌های دیپلمات‌گونه‌اش بعضی‌وقت‌ها جواب داده (مثل برطرف‌کردن سایه تعلیق از سر کشتی) و بعضی‌وقت‌ها هم آن‌طور که باید اثر نداشته است (مثل داستان تعلیق موقت جودو).

صالحی‌امیری برخلاف مدیران قبلی کمیته ملی المپیک از هر فرصتی برای برقراری ارتباط با وزرای ورزش و رؤسای کمیته‌های ملی کشورهای دیگر استفاده می‌کند و در این راینی‌ها هم برخلاف مدیران قبلی به سراغ نفرات اصلی (نه معاون و دستیار) می‌رود. البته او در داخل هم از قدرت راینی بالایش به بهترین شکل استفاده کرده؛ هم کدورت‌های موجود بین سه‌ضلعی فدراسیون، وزارت و کمیته را از بین برده و هم کاری کرده مشکلات قهرمانان ورزشی ایران به کمترین حد ممکن برسد. حالا اما سؤال اصلی اینجاست که یکی از برترین مدیران ورزشی ایران در این مدت تصمیم اشتباهی نگرفته است؟ آیا همه کارهایی که صالحی‌امیری در این مدت در سطح ورزش ایران انجام داده، درست است؟ پاسخ همان‌طور که خودش هم به آن اذعان دارد «منفی» است. دست‌کم می‌شود برای طولانی‌نشدن مطلب به دو، سه مورد اشاره کرد که تصمیمات صالحی‌امیری نتیجه و دستاورد خوبی نداشته است؛ یکی از آنها می‌تواند تصمیم درباره اخراج کرانچا، سرمربی کروات تیم امید و جایگزینی‌اش با گرنیه‌نه‌چندان موفق ایرانی باشد.

جلسه او با مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال و وزیر ورزش خروجی‌اش شد اینکه به دلیل گرانی ارز و البته نتیجه مطلوب‌نگرفتن کرانچا، او از کار برکنار و مربی دیگری جایگزینش شود. این اتفاق افتاد و تا همین حالا هم عوارضش پای‌جاست؛ تیم امید به فرهاد مجیدی، یکی از مربیان جوان ایرانی، ولی بسیار کم‌تجربه رسید. صالحی‌امیری ابتدا (به درستی) با این انتخاب مخالفت کرد، ولی بعد مصلحت‌اندیشی کرد و پذیرفت که فرهاد مجیدی روی نیمکت تیمی بنشیند که می‌خواست بعد از ۴۰ سال به المپیک برسد. نتایج فرهاد و عدم مدیریت مناسب او و البته دخالت‌های صورت‌گرفته در حرفه‌اش، باعث شد خیلی زود این

ورزش

بررسی سخنان رئیس کمیته ملی المپیک

آقای صالحی‌امیری لطفا حرف بزن

تاج

مجیدی

تاج

مجیدی

ورزشکار ایرانی را نشان دهد. او گفت می‌تواند این‌س موضوع را در قالب کمیته ملی المپیک سامان دهد تا در IOC جهانی شود. من پذیرفتم، چون ایده خوبی بود. اعضای هیئت اجرایی هم آن را پذیرفتند. من در اصول مدیریتی‌ای که دارم، با فشار رسانه‌ای او را کنار گذاشتم، ولی با فشارهای رسانه‌ای خودش استعفا داد و کمیسیون عملا تعطیل شد. ما کتابا با استعفا موافقت کردیم، ولی آن را رسانه‌ای نکردیم. اگر آن زمان اعلام می‌شد، برداشت دیگری می‌شد. اگر به مهر سال گذشته برمی‌گشتم، برای او حکم نمی‌دادم».

البته صالحی‌امیری در نشستی که به تازگی برگزار کرده، درباره ابهاماتی که سر راه انتخاب رئیس جدید فدراسیون والیبال وجود دارد هم گفته: «بهترین کار این است که سکوت کنم». تجربه، دست‌کم، در یک سال اخیر ورزش ایران ثابت کرده، وقتی کسی مثل صالحی‌امیری می‌گوید بهتر است ساکت باشد، باید نگران بود. ازاین‌رو قبل از آنکه اتفاق ناخوشایند دیگری در عرصه مدیریت ورزش رخ دهد، بهتر است صالحی‌امیری «مصلحت‌اندیشی» را کنار بگذارد و برای حل بحران «سکوت» نکند و «راه‌حلی» ارائه دهد.

جنگ صدرنشینی دراصفهان

استراماچونی به دنبال تحقق یک رؤیا

۶ و بار هم شکست خورده است. امیر قلعه‌نویی که فصل پیش هم سرمربی سپاهان بود، از هفته بیستم فصل پیش تا هفته نهم امسال فقط دوبار تیمش شکست خورده که یک‌بار آن مقابل همین تراکتور بوده است.

استقلال تهران – صنعت نفت؛ جذاب‌های لیگ به هم رسيدند

شاید کمتر کسی تا پیش از شروع لیگ تصور می‌کرد که یکی از تیم‌های مدعی و بالانشین لیگ امسال صنعت نفت آبادان باشد. بلااستنا اغلب کارشناسان روی موفقیت پرسپولیس، استقلال، سپاهان، تراکتور و شهر خودرو به اجماع رسیده بودند و شانس بالایی را برای هیچ تیم دیگری قائل نبودند، اما حالا نفت آبادان با مربیگری اسکوچیچ به فکر کسب سهمیه لیگ قهرمانان آسیاست. این تیم هفته هشتم با شکست تراکتور در آبادان نشان داد که عزمش برای موفقیت در لیگ امسال جدی است و نمی‌خواهد به‌این زودی‌ها یا پس بکشد. نکته نگران‌کننده برای استقلال این است که شاگردان اسکوچیچ در بازی‌های خارج از خانه از خط دفاع مستحکمی برخوردار هستند و فقط یک‌بار دروازه‌شان باز شده، آن هم مقابل پرسپولیس در همین فصل که با شکست آنها همراه شد. نفت در دیگر دیدارهای خارج از خانه خود گلی نخورده است. گفتنی است کسب ۱۶

برد ۶ امتیازی پرسپولیس در اهواز

این فصل با هدایت فولاد خوزستان تیمی مستحکم در خط دفاعی ساخته که به راحتی به رقیب امتیاز نمی‌دهد؛ نشان به آن نشان که بعد از شکست هفته اول رقابت‌های لیگ برتر، فولاد دیگر هیچ‌یک از بازی‌هایش را نباخته بود و با کسب ۱۶ امتیاز در بین تیم‌های بالانشین جدول قرار گرفته بود. پرسپولیس البته به ناکامی‌هایش برابر فولاد در اهواز هم به نوعی خاتمه داد. این تیم که فصل پیش در اهواز تک‌شکستش در کل رقابت‌های لیگ را داده بود، در مجموع پنج بازی اخیرش هم فقط یک‌بار توانسته بود برابر این رقیب در خانه به برتری برسد. این برد، هرچند کم‌رقم، به این طلسم هم پایان داد.

نکته منفی در تیم فولاد اما مربوط به شهاب گردان، دروازه‌بان آنهاست؛ او پیش از این هربار برابر پرسپولیس قرار گرفته، دروازه‌اش باز شده است. گردان درواقع الان برای بیست‌ونهمین‌بار مقابل پرسپولیس دروازه‌اش باز شد تا از هیچ تیمی به اندازه پرسپولیس گل نخورده باشد. او برای نهمین‌بار متوالی هم بود که مقابل پرسپولیس دروازه‌اش باز می‌شد.

فوتبال

آزمون: گلزنی به بایرن مونیخ خیلی به من چسبید

● مهاجم ایرانی تیم زینت پیش از بازی برابر لایپزش به سایات یوفا گفت که قله‌های زیاد دیگری را باید در مسیر حرفه‌ای خود فتح کند. سردار به سؤال‌های سایات یوفا به این شکل پاسخ داد:
اولین‌خاطره‌درباره فوتبال
۹، ۸ ساله بودم که در مناطق ترکمن‌نشین شروع به فوتبال بازی‌کردن کردم. در کنار دوستان و بستگنام بودم و با پسرهای همسایه فوتبال بازی می‌کردم. خوشبختانه من کوچک‌ترین فرزند خانواده بودم و پدرم همیشه خیلی از من حمایت می‌کرد.

همراهی برای مدرسه فوتبال
وقتی تصمیم گرفتم به فوتبال ادامه دهم، خودم بودم که به تهایی شروع به فوتبال بازی‌کردن کردم. البته در این راه خانواده‌ام، از جمله خواهرم به من کمک کردند. خواهرم معتقد بود من روزی به فوتبالیست بزرگی تبدیل می‌شوم. خدا را شکر می‌کنم همه‌چیز به این راه ختم شد که من فوتبالیست شوم و باعث شوم که خانواده‌ام به من افتخار کنند. البته من تازه اول راه هستم، قله‌های زیادی در مسیر من است که باید فتح کنم.

اولین بازی فوتبال
یادم می‌آید اولین‌بار در یک تورنمنت زیر ۱۲ سال در کشور خودم بازی می‌کردم که تورنمنت مطرحی بود. بازیکنان زیادی در آن تیم بودند که برای تیم زیر ۱۴ سال ایران دعوت شدند و بازیکنانی حرفه‌ای در لیگ ایران شدند. ما یک مربی خیلی خوب به نام محمود سیدی داشتیم. هنوز از خیلی از نکاتی که او به من آموخت در فوتبال استفاده می‌کنم. نصیحت‌های او را کاملا به یاد دارم. اگر او مربی من نبود، نمی‌توانستم این‌قدر پیشرفت کنم.

تماشای بازی‌های اروپایی
در ۱۵ سالگی شروع به تماشای لیگ قهرمانان و رقابت‌های اروپایی کردم. البته در کنار خانواده‌ام نیز بودم. همیشه در کنار هم خانوادگی فوتبال تماشا می‌کردیم و خاطرات زیادی از این اتفاقات دارم.

الکوی فوتبال
از بچگی الکوی من در فوتبال علی دایی بود. در بین بازیکنان خارجی نیز زلاتان ابراهیموویچ، من روبه‌روی زلاتان بازی کردم و باید بگویم خیلی چیزها از او یاد گرفتم. یکی از بستگانم که فوت شده بود، پیش‌بینی کرده بود که من به بایرن‌مونیخ گل می‌زنم و وقتی روستوف در لیگ قهرمانان با بایرن هم‌گروه شد، چنین رؤیایی را در سر داشتم که توانستم به آن برسم.

خانواده والیبال
خانواده من زیاد والیبال بازی می‌کردند. خانواده‌ام بیشتر والیبال را به من یاد دادند، ولی من فوتبال را انتخاب کردم، چون پدرم دوست داشت که من روزی یک فوتبالیست شوم. ما خانواده ثروتمندی نبودیم. چیز بی طبقه ضعیف و متوسط. خیلی‌ها بودند که به من می‌خندیدند و می‌گفتند من نمی‌توانم فوتبالیست شوم، ولی اینها فقط انگیزه من را زیاد کرد تا یک بازیکن حرفه‌ای شوم.

تجربه بازی در رقابت‌های اروپایی
لیگ اروپا و لیگ قهرمانان خیلی با تورنمنت‌های دیگر فرق می‌کنند. از نظر من لیگ قهرمانان بهترین تورنمنت جهان است. خیلی از بازیکنان دوست دارند در لیگ قهرمانان یا لیگ اروپا بازی کنند. دوست دارم هر فصل در لیگ قهرمانان بازی کنم. همچنین رقابت‌های لیگ روسیه هم در سطح بالایی برگزار می‌شود، رقابت‌های فیزیکی در لیگ روسیه بسیار بالاست. بازی در لیگ قهرمانان اروپا باعث می‌شود که شما در کنار بهترین بازیکنان جهان بازی کنید و قطعا باعث پیشرفت شما می‌شود.

بهترین‌خاطره از رقابت‌های اروپایی
گلزنی به بایرن‌مونیخ با پیراهن روستوف برای من بسیار لذت‌بخش بود، چون خانواده من در ورزشگاه حاضر بودند و خوشحال شدم که توانستم باعث خوشحالی خانواده‌ام شوم. همچنین در مونیخ نیز با وجود شکست سنگینی که داشتیم، توانستم چیزهای زیادی یاد بگیرم. همچنین گلزنی برابر آلتینکیو نیز یکی از بهترین خاطرات من بود، چون مدت‌ها بود گل نزده بودم و انتقادها از من زیاد شده بود و آلتینکیو نیز تیم خیلی خوبی بود و معمولاً برنده می‌شد و توانستم در آن دیدار گلزنی کنم.

برنامه و نتیجه

دوشنبه ۱۳ آبان

- فولاد خوزستان صفر- پرسپولیس یک

سه‌شنبه، ۱۴ آبان

- استقلال – صنعت نفت ۱۵:۳۰

سیاهان – تراکتور ۱۵:۳۰

پنجشنبه، ۱۶ آبان

- پیکان – سایا ۱۵:۲۰

جمعه، ۱۷ آبان

- ماشین‌سازی – ذوب‌آهن ۱۵:۳۰
- شهر خودرو – پارس جنوبی جم ۱۶:۰۰
- نفت مسجدسلیمان – نساجی ۱۶:۴۵
- شاهین بوشهر – گل‌گهر سیرجان ۱۷:۴۵